

El feixisme internacional s'ha convençut que Espanya no és Abissínia

S'han de facilitar als pagesos els mitjans necessaris per a sembrar

La labor més important de la reraguarda és el conreu del camp. Si aquella sèrie d'operacions que efectua diàriament el pagès al camp s'acaba, el fracàs de la reraguarda és absolut, total. Per aquest motiu ha de merèixer un interès especialíssim, sobretot en temps de guerra, el problema de la sembra.

Una gran quantitat de factors ha fet impossible que les tasques agrícoles es desenrotlessin amb l'activitat i zel dels altres anys. En alguns llocs, grans extensions de terreny han quedat gairebé abandonades per haverse traslladat al front a defensar heroicament la llibertat els qui les conreen. En altres, la majoria, no s'ha treballat o sembrat la terra per deixadesa, per creure's els conreadors que ja havia arribat el moment de canviar l'ofici per un altre que rendís més o per manca de mitjans econòmics.

El treball dels que han canviat l'aixada pel fusell del front que s'ha de suplir de la manera que sigui, manera fàcil si es té en compte que a ciutat sobren centenars de refugiats aptes per a fer-ho, refugiats la major part dels quals procedeixen dels camps castellans. És el millor homenatge que es pot rendir als que, periòdicament, han deixat la seva terra per a prestar un servei encara més útil al front de combat. Quan retornin joiosos de la victòria veuran que llurs terres, seguint el ritme etern, han fructificat i han rendit el màxim per als defensors de la pàtria, quedant en un beil estat per al futur.

El cas de deixadesa o monomania de canviar d'ofici, en aquests moments en que cada home ha de donar el màxim de rendiment, no pot tolerar-se. Abans que les aparatoses guàrdies a la carretera o a les portes dels locals socials, hi ha la terra reclamant conreu; primer que els viatges diaris a ciutat per a no resoldre res en benefici de la guerra, hi ha la llevar que espera l'instant de fructificar en les entranyes de la terra. El Govern sap això i a nosaltres ens basta.

Però, si no el principal, almenys ha estat un factor de categoria, la manca de mitjans econòmics de la classe agrícola. No fa gaires dies que un pagès ens deia: "Si, sembreu, sembreu; però amb què?". Aquesta frase és prou significativa. Per una banda, l'escassa collita de l'any passat que o no ha pogut ésser venuda o ha estat incautada pels Comitès amb el truc de la collectivització o s'ha venut a preus irrisoris. Davant aquest panorama fora un absurd demanar peres al olm. Per l'altra banda, la llevar necessària, resolta la qüestió econòmica anterior, no ha arribat a les seves mans. Alguns Comitès comarcals han pogut afirmar seriament que els deu sacs de llavor necessaris per a la sembra del poble eren indispensables en aquests moments perquè el poble no es morís de gana. Resumint: si en alguns llocs, bastants, la sembra no ha seguit el curs normal dels altres anys, no ha estat per culpa dels pagesos.

Els Bancs i les Caixes de Crèdit han de facilitar-los els mitjans econòmics per a fer eficient del tot el conreu de la terra i els Sindicats han de tenir a càrrec seu la qüestió de la llavor, tan important com la primera.

EL DARRER TRIBUT A L'HEROI

A braços dels milicians de la seva columna, el cadàver de Bonaventura Durruti és transportat per les vies centrals de la ciutat seguit de tot el poble antifeixista, en manifestació imponent, per ésser conduït a la darrera estada.

(Foto "La Humanitat")

Meditacions lliures

SI NOSALTRES VOLEM, ELS PREUS TORNARAN A BAIXAR

Els diaris locals i possiblement els de tot arreu, es veuen actualment amobinats per una allau de incitacions que el veïnat els dirigeix, per tal que es faci una activa i dura campanya contra l'encariment escandalós i injustificat, la majoria de les vegades, que està sofrint el cost de la vida.

Perfectament: els diaris tenim l'obligació de fer-nos ressó de les públiques queixes i protestes promogudes per l'encariment esmentat. I aconplem de bon grat amb aquell deure, entre altres raons de més pes encara, pel fet que així defensem també els nostres propis interessos.

Tot sovint poden veure els lectors a les columnes dels periòdics, requeriments a les autoritats populars per tal que, actuant amb energia prop del comerç especulador que és tant com dir del comerç facciós, impedeixi tota mena d'abusos, a perjudici dels estaments populars, que són, tot just, cal no oblidar-ho, els que duen el pes de la lluita antifeixista contra el feixisme. Sacrifici que no creiem se'l hagin imposat per tal que els especuladors i els corbs de la guerra se'n aprofitin, creant una nova edició de nous rics.

Ens permetem, però, fer avinent als lectors, no perdin mai de vista que en aquestes qüestions del comerç, qui té en definitiva sempre la paella pel mànec, és el comprador. Perquè si la seva demanda d'un article determinat minva, el comerciant no tindrà altre remei que renunciar al seu encariment.

El mal està en què els consumidors no ens volem estar de res, i per tal de atisfer aquest gust quasibé sempre excessiu, paguem als especuladors tot allò que aquests ens demanen, encara que sapiguem que ens roben. I... confessem-ho d'una vegada i per sempre més: l'especulador no roba a aquell que no es vol deixar robar.

Recordem ara un cas que demostra fins on arriba el poder del públic, quan es decideix a impedir que hom l'exploti:

No fa sinó un parell d'anys, a València, en un rogle d'amics hom lamentava el preu exagerat al qual eren venuts els melons, preu que no era justificable en cap forma, sinó per un exagerat afany d'especulació. Tot d'una, per tal d'oposar-se a l'abús, convingueren a fer una campanya destinada a fer minvar la demanda de melons al mercat. I aquella campanya s'enfocà en el sentit de fer circular la notícia de que els melons naven produït cassos de tifus. La veu, recollida per alguns diaris, s'escampà a bo i millor. La demanda de melons als mercats minvà efectivament. I poc després els valencians van poder menjar melons a un preu raonable, sense altre sacrifici que fer-ne algun consum menys de l'acostumat. I el bo del cas és que aquell incident esdevingut a València, repercutí arreu, i fins a Tarragona es van poder menjar els melons a preu acceptable.

No aconsellàrem pas que es promoguessin ara campanyes de descrèdit contra determinats articles, per tal d'assolir el seu abaratiment. A nosaltres ens agraden les coses dutes a plena llum i pel camí dret. Per tant considerem que n'hi hauria prou en què els consumidors s'imposessin el sacrifici de prescindir durant alguns temps dels articles que més hagin pujat injustificadament de preu. Articles que ni són absolutament necessaris ni indispensables. Si tots ho fèssim així, no trigaria gaire a conèixer-s'hi, i els preus tornarien a baixar.

Per tant, es ben clar que, al marge de les actuacions que correspongui desenvolupar a les autoritats populars, si els preus pugen i els especuladors s'engreixen a les nostres costelles traficant a l'ensens amb el sacrifici dels nostres milicians que es juguen al front la vida per una causa que no és pas la dels corbs de guerra, la culpa, cal confesar-ho sense repar, és ben bé nostra.

LUDOVICUS

A propòsit de la collectivització dels espectacles

Vàrem ésser dels primers en trobar acordada i col·laborar a la collectivització dels espectacles, perquè enteníem i seguim entenent que a més de beneficiar els obrers del ram, el públic hi sortia guanyant en dos aspectes: en el preu de les localitats i en la qualitat de l'espectacle. Acabada la competència entre les diverses empreses, semblava natural que els Comitès d'obers, substituïts de les primeres, repartissin els negocis que abans quedaven per a l'empresa entre el seu millorament i el servei del poble, però no és així.

Estem en plena temporada de les grans estrenes cinematogràfiques; a la nostra ciutat, els programes no estan a l'alçada que l'avançat de la temporada requereix. Ens fem càrrec de que les circumstàncies han canviat i que el material nou va molt escàs, però ens estranyà que el passat diumenge un cinema de la Rambla anunciés per a una data propera un film que actualment es projecta d'estrena en un cinema de Barcelona, quan els veritables aimants del cinema encara no han pogut fruit de les delícies de les grans superproduccions de la temporada passada com són "Rebelión a bordo", "Tiempos modernos", "La Viuda Alegre", "Tela de araa" i altres.

Precisament cridem l'atenció, no amb la finalitat de censurar sinó amb la d'orientar, als companys del Comitè del Teatre Tarragona que tants èxits i al-

bances obtingueren la darrera temporada, puix aquest any han servit uns programes bastant deficitaris, la qual cosa corrobora el públic amb la seva poca assistència a l'esmentat local.

Si pequessim de mala fe, podríem creure que els programes dolents servits fins a la data a la nostra ciutat, ho han estat per estalviar unes pessetes, les quals forçosament haurien d'anar a augmentar la caixa del Comitè d'Empreses. No ho creiem així perquè aquesta conducta, fidel imitació de l'observada per les empreses d'abans, no guarda relació amb els canvis que l'actual revolució imprimeix a tots els afers. I llavors, d'ésser així, a més de merèixer una censura, el poble, amb el canvi, no hi hauria guanyat gran cosa.

Departamento de Defensa Interior

Nota importante

Todos los que tengan arma larga, excluyendo escopetas, y que no hayan sido controladas por el Departamento de Defensa Interior en el día de hoy, 24 de noviembre de 1936, las presentarán en el plazo máximo de 24 horas; a partir de esta fecha, en este Departamento, te-

niendo en cuenta que seguidamente de finalizar el plazo que damos se procederá a efectuar registros por un grupo de milicianos y se pondrá la sanción del caso a todo aquel que se le encontrara un arma de esta clase en su poder.

Tarragona, 24 de noviembre del 1936.
— El consejero de Defensa Interior.

Comissaria d'Ordre Públic de Tarragona

Informats els Departaments d'Ordre Públic, Investigació i Vigilància, de les incautacions, registres i detencions que s'estan efectuant sense control ni coneixement dels organismes responsables creats per aquesta finalitat:

ORDENO a tots els ciutadans que denunciïn tota infracció dels Incontrolats, en els telèfons 1924 i 1925 per ésser castigats com calgui, ja que els que així procedeixen desvirtuen els vertaders postulats revolucionaris, dones tots els organismes polítics i sindicals estan representats en dits Departaments pel seu control i seguretat ciutadana.

El Cnossari d'Ordre Públic, Joan Rodríguez.

Consignes de l'antifeixisme català

P. S. U. C.:

Al cap de divuit dies, Madrid aguantava cada cop amb més heroisme. Mobilitzem per correspondre-hi totes les nostres energies: homes, armes i queviures per a acabar amb les bandes feixistes.

O. N. T.:

La causa que defensa la República espanyola és la redempció de tots els oprimits del món.

E. C.:

En la compenetració del catalanisme i de l'obrerisme, en la identificació dels anarquistes i catalanistes idealistes, es trobarà l'organització futura que podrà regir els destins de Catalunya.

E. R. de C.:

Les democràcies indecises s'han de decidir davant del problema d'Espanya. O això o presentar la dimissió davant del món i davant la història.

P. O. U. M.:

Els útils, a les trinxeres a lluitar per a llibertat del proletariat internacional, les dones, els vells i els més joves, al treball!

S. R. I.:

Totes les forces proletàries del poble de Catalunya, han de contribuir a la tasca d'ajut als germans de Madrid.

Les drassanes de Vigo fan miracles

Diu que estan a punt de treure diversos submarins construïts en tres mesos en un lloc on era impossible de construir-ne

París, 24. — El periòdic "Echo de Paris", portantveu dels rebels espanyols, publica avui una notícia que ha estat molt comentada als centres polítics.

Aquest periòdic afirma que "aviat a les drassanes de Vigo es procedirà al llançament d'un nou creuer de característiques semblants al "Canarias".

Aquest nou creuer portarà el nom de "Balears".

Altament estan a punt d'enllestir-se diversos submarins.

Als cercles polítics es comenta el fet que les drassanes de Vigo tinguin capacitat suficient per construir un creuer i diversos submarins en un termini brevíssim.

Dels fronts de combat

Alemanya i Itàlia no ens han declarat la guerra però col·laboren amb els nostres assassins

IMPRESSIONS

OPTIMISME A TOTS ELS FRONTS

Madrid aguanta els atacs dels mercenaris. Al sector d'Astúries i particularment a Oviedo l'enemic acusa un cansament excessiu, mentre la nostra gent va encerclant els contingents rebels que es veuen cada dia en una situació més difícil. A Aragó s'ha emprès una formidable ofensiva, ara un xic paralitzada per les pluges. L'exèrcit popular lluny d'acusar el fort atac realitzat sobre Madrid, no solament rebutja la facció en llur intent de massacrar la capital, sinó que organitza ràpidament l'ofensiva general que ha deixat poc menys que astorats a tots els components de l'Estat Major facciós, com afirmen les seves mateixes emissores. I el poble, lluny de defallir a reraguarda pels atropellis inconfessables dels feixistes, posa encara més voluntat i més sacrifici per aconseguir la suprema aspiració del proletariat espanyol: la desfeta del feixisme. Tothom, va adonant-se ja de la responsabilitat individual de cadascú, i la guerra es viu a reraguarda d'una falsedat viva. Els efectes dels bombardeigs criminals de Madrid, no han fet altra cosa que aconseguir una millor moral del poble, i un més fort exèrcit de combatents.

Avui sabem gairebé tots els espanyols tot el que juguem, i juguem fort. I a les amenaces de Franco, responem amb fets i ofensives pràctiques que segurament faran despertar als mercenaris de llur somni de fàcils conquestes i esperànçadores cobejances. El feixisme a Espanya s'havia cregut que anihilar l'ànima liberal que batallava i batalla dins de tots els ciutadans de la Península, era empresa fàcil i que tot es reduïa a un senzill passeig militar. I s'ha trobat amb una barrera i un esperit de sacrifici tan forts, que inútilment ha intentat millorar una situació que de fet és la que sempre ha marcat l'única realitat existent en aquesta rebel·lió, és a dir: La sublevació dels traidors ha de fracassar rotundament. Contra el poble llurs llibertats no s'hi val a jugar! I que tinguin present els facciosos que encara que rebin ajut de nacions feixistes, al nostre territori solament aconseguiran desfetes i fracassos!

No dubtem que el balanç d'aquesta guerra, serà dolorós per l'antifeixisme espanyol, però bé val el sacrifici de vides i inclús de l'economia nostra el pervindre i l'endemà dels nostres fills que podran bastir una nova societat, fora del perill de l'allau feixista, negació de tot allò que signifiqui justícia i llibertat.

Ara, a tots els fronts aconseguim posicions i encerclam cada dia més l'enemic, i a Madrid tothom aguanta i recupera llocs que havien estat a poder dels facciosos. S'ocasiona a la facció perdes en homes i material considerables, i que consti que ningú a reraguarda defallirà, ans al contrari tothom a la tasca de treball a les fortificacions, i a les fàbriques proveïdores del nostre exèrcit popular. La lliçó pel feixisme s'acosta i serà de les que mal s'esborren en la consciència dels pobles.

CRIT

Al sector de Villaverde fins al llac de la Casa de Campo les nostres tropes s'hi han fortificat

Per la carretera de Toledo i Carabanchel els facciosos han iniciat un fort atac que ha estat rebutjat magníficament

Madrid, 24. — A Villaverde Bajo fins al Lago de la Casa de Campo, les nostres milícies hi són des d'abans d'ahir; però cada vegada millor fortificades. Durant la nit, hi hagué un intent d'atac de l'enemic per la carretera de Toledo i Carabanchel Bajo que fou repel·lit violentament per les milícies.

Al Puente de los Franceses i a la part Oest, durant la nit i tot el matí i àdhuc ahir a la tarda, hi ha hagut intens tiroteig; però l'enemic ha estat delmat per les nostres forces. A l'Hospital Clínic l'enemic no donà senyals de vida. Els cent-cinquanta moros que hi ha hom creu que d'un moment a l'altre es lliuraran, car no tenen mitjans per a proveir-se d'aliments ni de material bèl·lic.

A la Ciutat Universitària, Puente de Hierro, Casa de Campo i carretera de

Castella, ahir es lluità tot el dia. L'enemic és cada vegada més feble i gairebé no contesta als nostres contraatacs, que són constants, la qual cosa fa suposar que es va allunyant.

La nostra artilleria ha bombardejat amb gran eficàcia les posicions enemigues del serrat dels Garabitos.

Hem vist com, en esclatar els nostres obusos, els feixistes corrien a la desbandada vers el campament.

Audacioses incursions de les tropes lleials al sector de Carabanchel

Madrid, 24. — Al sector de Carabanchel les nostres tropes han realitzat audaces incursions. En una d'elles han conquistat quatre cases. Es donà el combat a l'enemic per sorpresa, i ocupant prèviament el cementiri proper.

Des de primeres hores d'ahir, a tot el front de Madrid s'ha entaulat un viu tiroteig d'artilleria. El foc de les bateries feixistes no han causat cap baixa ni pèrdues materials.

Un dels artillers que estaven operant amb les bateries enemigues i que es va passar a les nostres forces manifesta que els rebels es dediquen a encendre llums durant la nit en determinats llocs perquè no se'ls localitzin llurs bateries i, en canvi, es despenguin municions de les nostres peces. Digué també que el menjar manca diàriament i que els manquen peces d'abric.

A la matinada varen intentar un nou avanç amb moros i legionaris, proveïts de bombes de mà. Poc després dues companyies de la Brigada Internacional, varen dirigir el contraatac, i l'enemic resistí fortament.

A la nit, l'enemic intentà rescabalar els dos tancs que se li varen ocupar hair, sense aconseguir-ho.

Topada amb els facciosos prop del Cerro de las Nieves

Madrid, 24. — Els genets republicans que operen al sector del Tajo van tenir una topada amb els rebels prop del Cerro de las Nieves. Pot dir-se que avui tampoc no han assolit les tres mercenàries avançar un pas, i en el terreny internacional encara han perdut més camí, en col·locar-se Anglaterra en una actitud concreta respecte a la pretensió de Franco que es deixi lliure la Mediterrània per ales incursions i bombardeigs dels vaixells pirates. Anglaterra anuncia que els vaixells de guerra anglesos respondran a qualsevol pretensió d'aquesta mena amb resistència. Aquest advertiment farà meditar Franco, i si no ho medita pitjor per a ell.

Intens foc de canó, morters i metralladores

Madrid, 24. — El canó enemic ha seguit cobrint els seus objectius urbans. Alguns obusos caigueren sobre edificacions de la ciutat, però el poble madrileny ja no se sorprèn de res. Està convençut que l'enemic és cruel i ho intentarà tot abans d'abandonar per força la presa que s'escapa de les seves urpes. Per això els madrilenys no esperen res dels invasors ni es creuen res de les mentideres proclamades ni presten fe a enganyoses zones neutrals; més aviat el veïnat sospita que l'enemic vol reunir en un lloc determinat els no combatents per acarnissar-se sobre seu i sembrar el pànic i les desercions, cosa que no ha aconseguit en dues setmanes d'agressió bàrbara.

En el nostre front durant la tarda. A primeres hores de la nit el canó sonà. Els fusells tingueren poca feina a fer fort, amb nodrit acompanyament de fusell, metralladora i morters. Avançant la nit, s'atenuà el canoneig fins a extinguir-se gairebé, però ha continuat el duel de metralladores i fusell.

Els rebels pugnen per apropar-se, potser en ajut de compromeses tropes, però els calents lluitadors que defensen les nostres posicions donen a entendre als facciosos que per allà tampoc no pasaran.

Els facciosos tenen minnat el port de Vigo

Gijón, 24. — Segons informes de font fidedigna, el problema obrer, a Vigo, és anguniós. El tràfic ha desaparegut en absolut i només alguns vaixells requisats per la Intendència Militar efectuen

operacions de càrrega i descàrrega amb tropes. El port de Vigo es troba minnat i per entrar-hi s'ha de prendre un pràctic a Baiona. De dia s'entra pel canal del Sud. Les bateries, situades a Silheiro, dispansen a tots els vaixells que no portin bicolor al trinquet.

Falange comet al port veritables barbaritats amb els obrers. Les fàbriques de conserva estan gairebé totalment tancaes per manca d'oli.

El dia 21 de setembre descarregà el vaixell "Ebro" de la Companyia Piniellos, disfressat amb el nom d'"Aliene", de la matrícula de Gènova i amb personal italià, a excepció d'un maquinista basc, vint-i-cinc trimotors de bombardeig i vuit caces, que foren internats en tren especial. A finals d'agost, el mateix vaixell descarregà igual quantitat de trimotors i nombroses municions.

Així mateix són innombrables. El Ferrol els assassinats i els afusellaments. El capità de la guàrdia civil, i tinent Suances, delegat d'Ordre Públic, sotmet els obrers a tortures, com la dutxa i el garrot. Al port hi ha diversos vaixells mercants apressats pels vaixells pirates. La tripulació de tots, ha estat en la majoria, afusellada.

A últims de setembre recalà a El Ferrol un vaixell alemany de la companyia "Voerman Linie", que descarregà durant tota la nit cinc canons del vint i quatre metralladores antiaèries d'onze mil metres d'abast. El material, muntat per personal alemany, fou transportat al creuer "Balears". També es descarregà un altre destinat a diversos "Bous" artillats. Es calcula en 150 el nombre d'alemanys que a El Ferrol treballen a bord del creuer "Balears".

La impressió diària de la guerra als diversos fronts de combat

Madrid, 24. — "Política", en la seva impressió de la matinada, diu:

"Ayer, como viene sucediendo desde hace muchos días, se combatió muy duramente en los sectores de Madrid, pero el enemigo no logró ventaja alguna y los frentes siguieron por la noche en los mismos puntos que por la mañana. Sin embargo hubo una excepción en favor nuestro. En el sector de la Casa de Campo hay tres reductos, desde donde los facciosos hostilizaban constantemente a nuestras fuerzas. La Brigada Internacional entró en fuego y dos de los reductos quedaron en nuestro poder, lo cual representa una gran ventaja para nuestra lucha en los días sucesivos."

Es alentador como día tras día nuestras milicias mantienen el espíritu combativo y la moral elevadísima de las jornadas que llevan resistiendo a las puertitas de Madrid. Nuevamente se observa el desconcierto del enemigo ante la resistencia heroica de nuestros milicianos. Se les ve debatirse inútilmente tratando de ensanchar su frente y de hacer avances por los dos extremos de él. Sin embargo todos sus intentos han fallado y cuantas incursiones tratan de hacer con este objeto son cortadas, teniendo que volver a sus posiciones primitivas.

Un día más, pues, de espera, que es de nueva esperanza para la población madrilenya.

MANUEL PEDROL

Olla pura d'olliva
TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

Els rebels intenten recuperar dos tancs

Madrid, 24. — A darrera hora d'ahir a la tarda l'enemic va intentar un nou atac a la Ciutat Universitària. Localitzats els grups feixistes per la nostra artilleria, se'ls va obligar a retrocedir.

